



İllustrasyon: Ash Yarıoğlu

**BU ÖYKÜDE ANLATILAN
HER ŞEY GERÇEKTİR**

**15 YAŞINDA
KAMYONETTE
KARPUZ SATIYORDU
19 YAŞINDA
İLK ŞİRKETİNİ KURDU
21 YAŞINDA
FERRARİ ALDI
25 YAŞINDA
FENERBAHÇE
YÖNETİMİNE GİRDİ
MEHMET KARASU'NUN
İNANILMAZ ÖYKÜSÜ**

[portre]

Mehmet Karasu gerçek bir başarı öyküsünün kahramanı. Çok genç yaşta iş hayatına atıldı. Babası Silivri'de çiftçilik yapıyordu. Mehmet Karasu yazları Silivri'de kendilerine ait kamyonetlerde karpuz ve kavun satarak çalışma yaşamına başladı. Aktif bir öğrenciydi; okul kooperatifinin sorumluluğunu aldı. Burada bir liraya alınan kağıtları sekiz liraya satabildiklerini görünce matbaacılık yapmaya karar verdi. Çırak olarak girdiği matbaanın ikinci adamı oldu. Henüz 19 yaşında kendi şirketini kurdu. 7500 tanıtım broşürü bastırıldı ve bunları çeşitli insanlara gönderdi. Bu tanıtımlara sadece dört kişi geri döndü. Dumankaya ailesi Karasu'ya yanıt verenler arasındaydı. Dumankaya ailesiyle risk sermayesi anlaşması yapıldı. Türkiye'nin en iyi matbaa makinelerini aldı ve müşterileri hızla artmaya başladı. Sıfırdan milyon dolar ciro yapan bir şirketin sahibiydi artık. 21 yaşında ilk Ferrarisi aldı. Küçüklüğünden beri macralarına gittiği Fenerbahçe'den yöneticilik teklifi geldiğinde 20'li yaşların ortasındaydı. Bir süre sonra Fenerbahçe yöneticiliğini bıraktı ama Fenerbahçe aşkı hiç bitmedi. Mehmet Karasu şimdi bünyesinde birçok şirket barındıran Akademi Holding'le sürekli yeni bir proje peşinde koşuyor.

“Pazarcılıkla başladım”

Ben Silivri'yim, hayatım boyunca iş yaşamının içinde oldum. Babam nakliyecilik ve pazarcılık yapardı. Semt pazarı olmadığı zamanlarda nakliyecilik, olduğu zamanlarda pazarcılık yapardım. Okul hayatım başlamamışken iş hayatım başlamıştı. Nişantaşı'nda tuhafiyelerde, okulun kooperatif kantininde çalışarak devam ettim iş yaşamına; daha sonra matbaa işleri başladı zaten. Tabii tüm bunların yanında eğitim hayatına da devam ettim.

“Dumankaya ailesinin evladı gibiydim”

17 Aralık 1989'da sadece Türkiye değil, dünya standartları için erken sayılabilecek bir yaşta ilk şirketimi kurdum. Şirketi kurduktan sonra çıkan Körfez Savaşı bizim gibi bir bilgisayar, bir masa ile işe başlayanlar için oldukça zor oldu. Ama işinde ısrarcı olanlar için daima çıkış kapıları vardır. O yıllarda Türkiye'ye doğal gaz geliyordu, Sabancı Toyota'yı getirmişti. Basılı malzeme yapmak üzere işe koyulduktan sonra edindiğim 7000 adrese posta ile tanıtım mektubu gönderdim. Bunlardan bir tanesi Dumankaya ailesine gitti. Onlarla yollarımız keşişti. Ajans ve matbaa işlerini yaptık birkaç sene. Sonra 91 seçimlerinde Halit Dumankaya'nın seçim kampanyasının matbaa işleri, Toyota'nın açılmasıyla gelen işler falan derken Dumankaya ailesinin evladı gibi oldum. Onlara getirdiğim bir risk sermayesi modeli ile ilk matbaa yatırımımızı yaptık. Şirketin yüzde 70'i bana, yüzde 30'u Dumankaya ailesine aitti. Anlaşmamıza göre iki yıl için konuşulan rakamları elde edemediğim taktirde hisselerimi bana devredecektlerdi, tam bir risk sermayesiydi. Hedeflerin çok üzerinde bir büyümeyle, o hisseleri aldım ve bugünlere doğru ilerledik. O yıllarda risk sermayesi modelleri henüz çok yeniydi, benim şirketim de ilk modellerden biri oldu.

“Kendime edindiğim ilk duruş, verdiğim sözü tutmaktır”

Cesaret insanın kendi içinden gelir, açıkçası ben kendime çok inanırım. Hayallerim var, ama bu hayaller lüks arabalar,



uçaklar değil hep üretmek üzerine. En önemli unsur ise güven telkin etmek. Eğer işlerimizi doğru ve iyi yapmayıp, ayakları yere basmayan projelerle insanların karşısına çıksak, kimse destek çıkmaz. İlk sermaye için çok büyük gözükten 50 bin, 100 bin dolarlar kimi insanlar için çok basit paralar. Onlar bile sokaktan gelen insanlara, bir maceracıya bu parayı vermez; ancak mandıkları, ikna oldukları işler için verirler. Hayatımda kendime edindiğim ilk duruş, verdiğim sözü tutmak oldu.

“Yatırımlarınızı Antalya'ya değil Karadeniz'e yapın”

Projelerimi devamlı gelecek üzerine kurduğum, olmayan şeyleri kovaladım. Mesela bugün küresel ısınma diye bir şey var. Belirli yerler su altında kalacak, en kötü ihtimalle oldukça etkilenen deniyor. Bu şartlar altında projentizi Antalya'ya yaparsanız şaşarım, ben olsam Karadeniz'e yaparım, çünkü küresel ısınmadan en az etkilenen ve değeri en çok artacak yerler oralar.

“İlahi takdire inanırım, ben kaderciyim”

Her ne kadar ilahi takdire ve kadere inansam da masada oturup da “şans ayağıma gelsin” demem. Şansı siz kovalayacaksınız. Bilgisayar oyunlarında bonuslar vardır hanı, onlar şanstır. Ama siz dümdüz ilerletseniz oyunda onların birçoğunu kaçırsınız. Başarılı olmak için onları takip edip toplamak gerekir. Yoksa yakıtınız biter, oyunu tamamlayamazsınız. Bonusları toplayanlar ise yorulurlar ama başarılı olurlar. Ben de elbet yoruluyorum. Her gece ikide yatıp, sabah altıda kalkıyorum. Binlerce kilometre uçuyorum sürekli. Evliyim çocuklarım var, onlara vakit ayırmıyorum.

[portre]

“Yanımda çalışan yaşlı insanların önünde bacak bacak üstüne atamam”

Hareketli, haylaz ama çok da başarılı bir öğrenciydim. Her dönemde takdır aldım, gördüğüm tüm okulları ilk üçte bitirdim; ama okul hayatının abartıldığı kadar zor olmadığımı düşünüyorum. Zaten hareketli bir öğrenci olunca seviliyordun. Haylazdım ama kesinlikle saygısız değildim. Bugün gençler hareketli ve neşeli olmakla saygısız olmayı karıştırıyorlar. Saygı her şeyin önünde geliyor. Genelde kariyerinde erken başarıya ulaşılan, kendilerinden büyük insanlara saygısızca davranabiliyorlar. Ben mesela; bırakın babamı, yanımda çalışan benden yaşlı insanların yanına bile bacak bacak üstüne atamam.

“En iyi intikam başarıdır”

Başarılı insanlar kıskançlılar, bu değildir. Ama işi gücü bırakıp bunlarla uğraşsak zaten baştan kaybederiz. “En iyi intikam başarıdır” derler. İntikam biraz ağır bir laf geliyor bana. “En iyi cevap başarıdır” diyorum ben.

“Teklif çok ama şimdilik siyaseti düşünmüyorum”

Birçok siyasi partiden belediye başkanlığı, milletvekilliği teklifi de geliyor. Büyük konuşmak istemiyorum ama şimdiye kadar cevabım hep “Hayır” oldu. Epey bir dönem de “Hayır” demeyi düşünüyorum. Şimdilik daha çok spor ve gençlik üzerine çalışma yapmayı düşünüyorum. Siyaset daha sonra.

“Fenerbahçe yönetimine Aziz Yıldırım'ın davetiyle girdim”

Matbaacılık benim çaraktıktan başladığım bir iş, leasing kullanarak büyüme yoluna gittim. Akademî'yi Türkiye'nin sayılı matbaalarından biri haline getirdikten sonra reklam ajansı, kongre turizmi şirketi gibi tamamlayıcı alanlarda şirketlerimiz oldu. Daha sonra Aziz Bey'in davetiyle Fenerbahçe'de yöneticilik yaşamam başlamış oldu.

Dünyanın her yerinde genç yaşta, kendi yaşınız üzerinde bir grafik gösterirseniz bütün derneklerden, siyasi partilerden teklifler alırsınız. İlk daveti Fenerbahçe altyapısından almıştım, oraya ilişkilerimiz devam ederken Aziz Bey'in daveti ile ilk iki sene yedek, sonrasında asil yönetici olarak yedi sene Fenerbahçe'ye hizmet ettik.

“Dünya çapında atletizm pisti kurdum”

Dereazı'na ilk kulüp atletizm pistini kurdum dünya standartlarında. Kulübümüzün şu anki atletizm başarılarında bu pistin katkısının çok büyük olduğunu söylüyorlar. Fenerbahçe Koleji'nin yönetim kurulu başkanlığını yaptım. Koleji parmakla işaret edilecek başarılar yakalamış durumda. Fenerbahçe Der-gisi'ni çıkarttık. Sevgili başkanın görev verdiği süreçte elimizden geleni yaptık. Silivri'de kendi isimle anılan spor tesisleri yaptır-dım ve Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'ne hediye ettim.

“Fenerbahçe'den ayrılışımı rant haline dönüştürmedim”

Yöneticilikten ayrıldım, bunun bir sebebi işlerin yoğunluğu, ama politik davranmayayım diğer sebebi de Aziz Bey'le yollarımızın ayrılması oldu. Son dönemde Aziz Bey'le yönetim anlayışlarımız örtüşmedi. Zaten ayrılmadan önceki son aylarda yönetim toplantılarına gitmiyordum. Her yığdın bir yoğun- luydu vardır ya, bazı yığdınların yoğun- luydu değil, bana

“Bilgisayar oyunlarında bonuslar vardır hani, onlar şanstır. Ama siz dümdüz ilerleseniz oyunda onların birçoğunu kaçırırsınız. Başarılı olmak için onları takip edip toplamak gerekir. Yoksa yakıtınız biter, oyunu tamamlayamazsınız. Bonusları toplayanlar yorulurlar ama başarılı olurlar.”

bunlar anlaşılmasz geldi. Ben daha demokratik, daha sevgi ve saygı ile yönetilen kulübün çok daha başarılı olacağını düşünüyorum. Sevgili başkan son dönemlerde daha kişisel ve daha çekirdek bir yönetim anlayışı benimsedi. Bu şartlarda benim orada hizmet vermem söz konusu olamazdı. O dönemlerde ayrılan birçok arkadaşımız hakkında skandal ve spekülasyonlar çıktı: İlhan Ekşioğlu, Rahmi Eyüboğlu ve Hakan Bilal Kutluoğlu'dan önce ayrıldım ben. Ama beni bir gün okumamışsınız gazetelerde. Anlayışında bu işlerden rant sağlamak yok; kararımı verdysen bu benimle kulüp arasındaki meseledir. Bunları manşetlere taşımak benim hayata karşı duruşumla örtüşmez.

“Eskisi kadar istekli değilim, Fenerbahçe'ye başkan olmak konusunda”

Fenerbahçe'de yöneticilik yapmış her insan, bu kulüpte başkanlık yapmak ister; ama bütün büyük kulüp başkanlıkları öyle yapılmış bir hale geldi ki açıkcası artık eskisi kadar istekli değilim. 100 yıllık kulüpleri son dönemlerdeki başkanları, hiç yakışmayacak demeclerle uluslararası hedefler değil de, ulusal hedefleri bile küçülterek yöneticilik yapmak tarafındalar. Bu mirası devralmak çok zor, düzeltmek de çok zor. Çok hevesli arkadaş var, onların şimdilik yolu açık olsun. 10 senelik süre boyunca benim Fenerbahçe ile ilişkim maçlara gitmek, locamda maçları seyretmek, deplasmanlara gitmek olur.

“Bir futbol takımına yatırım yapacaksam, bu Fenerbahçe olmaz”

Futbol yatırımları mutlaka çok kazandırıyor. Sadettin (Saran) arkadaşımın da böyle yatırımları var, ben açıkcası pek düşünmüyorum. Ama bir futbol takımına yatırım yapacaksam da, Fenerbahçe'den tek bir lot bile almam. Tersini bir durum etik değil. Yurtdışında mesela Almanya'nın en köklü iki Türk takımı ve ezeli rakip olan Münih Ataspor ile Münih Türkspor'un geçen hafta birleşmelerine maddi ve manevi destek oldum. Artık Münih Ata Türkspor ismiyle tek takım olarak mücadele edecekler. Ama futboldan para kazanan biri olarak tanınm. Fenerbahçe'nin başına geçmek istersiniz; dünyanın en namuslu, dürüst, şerefli insanı olsanız bile kötü niyetli insanların ağzına dolanırsınız. Ben böyle tanınmak istemiyorum.

► Yazının devamı sayfa 191'de
Yazı: Enes Buladı, Tank Dağı